

slag under Nr. 14 om, at den nævnte Bestemmelse skal udgaa, idet man ikke skønner, at der er Anledning til at forøge de Vanskeligheder, som i de senere Aar i Form af Forbud, Karantæneforanstaltninger m. v. have ramt vor Kreaturudførsel i langt højere Grad end nogen anden af Landbrugets Eksportgrene, og det saa meget mindre, som det, der vindes ved den foreslaaede Forhøjelse, kun er ca. 100,000 Kr.

Et Mindretal (*Lyngsø og Christian Rasmussen*) kan, om end med stor Betænkelighed, gaa med til den i det forelagte Lovforslag foreslaaede Forhøjelse af de nugældende Jernbanetakster, men kan ikke følge Flertallet, naar dette søger at gaa videre med Hensyn til Forhøjelse af Taksterne. Mindretallet har nemlig den Opfattelse, at der bør gives Befolkningen saaledet og billig Adgang som muligt til at benytte Jernbanerne, og naar henses til det store Opsving, Trafikken har taget, siden Takstloven af 24de April 1896 traadte i Kraft, er det meget betænkeligt atter i betydelig Grad at forhøje Taksterne, hvorved man løber Fare for en Stagnation eller Tilbagegang i Banernes Benyttelse, hvad der igen, til Trods for Billetpriisernes Forhøjelse, vil bevirke, at Statsbanernes økonomiske Stilling ikke vil blive bedre, end den for Tiden er.

Mindretallet maa derfor indstændig raade til ikke at gaa med til en større Forhøjelse af Taksterne end foreslaaet af Regeringen, saa meget mere som Banernes nuværende daarlige økonomiske Stilling neppe i overvejende Grad skyldes de lave Takster, men for største Delen maa søges i andre Forhold, hvilket jo ogsaa indrømmes af Administrationen.

Mindretallet vil heller ikke kunne tiltræde den foreslaaede Forhøjelse i Taksten for Kørsel med Iltog, men stiller Ændringsforslag, hvorefter de herom i Lovforslaget optagne Bestemmelser udgaa.

Endvidere foreslaar Mindretallet i Ændring Nr. 15 at lette Arbejderfamiliers Flytning fra et Arbejdssted til et andet

ved at tillade, at saadan Flytning kan finde Sted paa særlige og billigere Betingelser end de normale.

Derimod kan Mindretallet ikke indse, at der er Grund til at tilstaa Personer under Hofstaterne nogen Fribefordring, ligesom det heller ikke finder det rimeligt, at der afgives Tog paa Rekvisition af Hofstaterne paa særlige eller billigere Vilkaar end de normale, hvorfor Mindretallet stiller Ændringsforslag om at lade de herhenhørende Bestemmelser i Lovforslaget udgaa.

Medundertegnede Mindretal, *Bluhme*, var Medlem af Jernbanekommissionen og fastholdt i samme den Anskuelse, at det var heldigst for Befolkningen saavel i kulturel Hensende som for Erhvervslivets Udvikling, at bibeholde de nuværende lave Takster, saa meget mere som disse dels endnu have virket for kort til, at endelig Slutning kan drages af deres Indflydelse paa det finansielle Resultat, dels fordi de have virket under abnorme Forhold i de faa Aar, de have eksisteret (mange Nyanskaffelser, ny Baner, uheldige Konjunkturen o. s. v.).

Dette Standpunkt fastholder jeg principielt; men da saavel Regering som det overvejende Flertal fordrer Forrentning af Banernes Anlægssum, bliver det ørkesløst i saa Henseende at stille Ændringsforslag, og maa jeg da slutte mig til de Forslag, der bedst ville tilfredsstille Fordringen om højere Indtægt for Staten af Baneanlægene.

Ejendommeligt er det, at medens alle saavel i Pressen som i Rigsdagen fordrer højere Indtægt og derfor ere enige om, at Taksterne bør forhøjes, tilføje dog alle, at selvfølgelig undtager man fra Forhøjelsen netop de Takster, som særligt vedkomme enhver personligt. Dette gælder Industrien: Tørv, Træ, Mursten, Slagterier, Kvæg, Jordbrugsprodukter etc. — og ogsaa Persontaksterne: korte og lange Afstande, Abonnementskort m. m. (se de mange Andragender til Rigsdagen).

Da Hensigten med den ny Takstlov